

POWER

Organ for Holy Riders MC - 2-2024 - årgang 39

På veien for Jesus

INNHold

Presidentens hjerte	3
Harald	
Grill og dyno i Oslo	4
Hjalti Arnason	
Sofies roadracingsesong	8
Sofie Harboe	
Rypetur 2025	10
Vitnesbyrd	11
Klubbhus: Østfold	12
Hjalti Arnason	
Nytt klubbhus Nordvest	14
Paul Johan Undheim	
Cruisin' the States	18
Jan Magne Lea	
Knut Strømsbo til minne	23
Bønneringen	10

Forsidebilde:
Dominik Brunon Wojcicka

POWER
Organ for Holy Riders MC

LEDER

Våre veier

Når vi kommer til et prosjekt, for eksempel et byggeprosjekt, fordeles oppgavene på de forskjellige håndverkerne og de utfører sin del av arbeidsoppgavene. Noen oppgaver krysser fagfelt og her må samarbeid til å få perfekte resultater. Og sånn er privatlivet også. Noen er bare hjemme for å sove – unger skal aktiviseres. Veldedighetsarbeid må planlegges og utføres, kjæledyr trenes og luftes. Musikk og teater skal øves inn og diverse hobbyprosjekter gjennomføres til glede for seg selv og/eller andre. Mens andre trives best foran skjermen i sofakroken når en lang arbeidsdag er over.

Vi har alle våre erfaringer og kunnskap som vi bruker forskjellig. Noen av oss har også et kall. Mange av oss brenner for den aktive evangeliseringen, andre har mer fokus på å ha et samlingssted, klubbhus eller på en eller annen måte skaffe en trygg plass, en havn i arbeidet. Et sted hvor folk kan komme og ha det koselig og treffe likesinnede. Eller kanskje ikke helt likesinnede. Noen trenger å få inn frelsen med teskje. Andre blir frelst på et gatehjørne eller i le fra regnet under et overbygg på en bensinstasjon. Det spiller vel ingen rolle, så lenge vi fortsatt kan få mennesker med til himmelen. Jeg er mest opptatt av at vi synes. Som de gamle skiltbilene (som er vel forbudt nå), som kjørte rundt i køen i storbyene, og presset sitt budskap på

bilister, som ikke hadde noe valg enn å innta det. Og hva er da bedre enn å dundre rundt på en MC med korset på ryggen. Gjerne mange i lag. Da er vi enda mer synlige. Vi snakker kanskje ikke med noen der og da, men vi ses og vi representerer noe. Noe positivt. Ikke bare rølp eller ulovligheter. Sånt får folk til å tenke. Ja, bilister er faktisk ofte i stand til det, de også! Kristne driver med andre ting enn bare kirker og bedehus. Det er kanskje også et liv verdt å leve!

Vi har en fin utgave av Power også denne gangen. Jeg er glad for å kunne publisere vitnesbyrdet til vår flotte broder Thomas Hoem. Han la oss igjen med en liten «cliffhanger» på Pilegrimstreffet, med sin fortelling om sin dramatiske ferd mot lyset. Jeg har også satt i gang en liten reportasjerunde, med litt bakgrunn og historie rundt klubbhusene våre. Mest nærliggende for meg er Østfold, så vi begynner der. Tilfeldigvis blir et annet klubbhus også representert, nemlig vårt nyeste – Nordvest-avdelingens nye erverv i Molde. Gratulerer!

Takk til alle som har bidratt med ideer og innslag!

Hjalti Arnason

Presidentens hjerte

Hva er det å være en kristen? Noen ganger tenker jeg at det å være kristen, er enkelt. Jeg har jo vært kristen siden midt i tenårene. Jeg kan det som står i Bibelen, i Efeserne 6 om Guds fulle rustning, slik at jeg kan beskytte meg fra «djevlels angrep». Efeserne 6.10-17 er jeg glad i, og husker på, når det stormer som verst, og livet ikke er lett. Jeg husker at Anita (kona mi) var i en bibelgruppe der de pugget disse versene, for å kunne ta på seg Guds beskyttelse når ting ble vanskelig.

Det som jeg har på hjertet denne gangen, er kanskje ikke for alle, men jeg kjenner allikevel at jeg skal dele dette med dere.

Gjennom livet erfarer alle mennesker gode dager og dårlige dager. De dårlige dagene trenger ikke være «angrep», men noen ganger er livet rett og slett bare vanskelig. Det kan være sykdom, helseproblemer, skader, økonomiske problemer, venner eller familie som sliter, pluss en hel haug med andre utfordringer. Når jeg har hatt utfordringer som må tas tak i, opplever jeg at Gud vil vise meg noe. Da kan jeg reagere med å be om at jeg skal få bønnesvar, slik at det «går over».

Men her er det en hake som bør tenkes gjennom. Guds fulle rustning har vi fått fordi vi skal komme oss igjennom utfordringene, og ikke ta en snarvei. I Bibelen er det mange historier om mennesker som opplevde store utfordringer og prøvelser gjennom livet. Hvorfor fikk mange av disse trosheltene store utfordringer? Min forståelse er at Gud trengte at disse trosheltene bygget en ny karakter, og da måtte de gå gjennom nettopp prøvelser. Da Moses var sammen med Farao i Egypt, og måtte rømme fra Egypt, for så være 40 år i ørkenen som sauegjeter, så var det ikke lett for han. Alt han kjente til på palasset med rikdom og overflod ble plutselig revet vekk. Men denne tiden med prøvelser var med å bygge han opp slik at han kunne ta det neste steget, med å føre Guds folk ut av Egypt.

Når jeg leser Bibelen så ser jeg ingen steder at Gud lover oss et enkelt liv som Guds folk, men han vil allikevel gi et liv i velsignelse. Bibelen ber oss om å legge ned vårt eget liv, for å gå den veien Gud kaller oss til å gå. Her går jeg ofte i en felle. Å være på vinnerlaget tenker jeg er enkelt. Men Gud har vist meg, og en del av dere, at sånn er det ikke.

Johannes 16:33 NB «*Dette har jeg talt til dere for at dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.*»

Han ønsker at min karakter skal bli mer lik hans karakter, og da trenger jeg å vokse blant annet gjennom prøvelser. Verktøyene og retningslinjene finner vi mange av i Bibelen. Det er sjeldent at Gud fjerner prøvelsene, for vi trenger de for å vokse nærmere hans vilje med livet.

Jeg hørte en reels tale som beskrev kallet i livet som kristen,

Foto: Hjalti

Det er Brian Hamlin som har en liten reels video om temaet «vokse med Gud»: Min forenklete versjon fra engelsk til norsk:

«*Ditt kall i livet vil gjøre ting vanskelig Hvis Gud kaller deg til å helbrede Hans barns hjerter, vil du oppleve få ditt hjerte knust. Hvis ditt kall i livet er å oppmuntre, vil din selvbilde bli satt på prøve. Dine mål i livet vil du måtte kjempe hardt for. Ditt kall vil bli møtt med motstand, men det er nødvendig. Det er nødvendig for deg å bli ekte og sterk. Livet vil gi deg motstand, og det vil ikke bli lett, fordi ditt kall og din oppgave i livet ikke er enkel. Og den eneste grunnen til at du blir sterk, er fordi du har måtte gå gjennom vanskelige ting, som var ment for å knekke deg. Men du kom deg gjennom, du klarte det!*»

Det å vokse i troen kommer ikke uten voksesmerter, men når du kommer igjennom voksesmertene, har Gud gitt deg ny styrke, erfaring og visdom/kunnskap, som du ikke hadde før. Og da er du klar for utfordringer som Gud legger foran deg. Jeg vil oppfordre deg til å tenke hvor du er i livet. Er du midt i en vanskelig tid nå, så be Gud om å hjelpe deg gjennom problemene og vise deg hvor han ønsker at du skal gå. Har du stått i utfordringer, men fått lagt disse bak deg, så er det en stor mulighet for at Gud har en oppgave som han ønsker du skal inn i. Kanskje er denne «Presidentens hjerte» en påminnelse til deg til å gå nye steg.

Uansett hvordan ditt liv er, så håper jeg at vi som Holy Riders søker nærmere Gud, så vil han være vår veileder.

Johannes 14:12-14 NB
«*Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerningene jeg gjør. Og han skal gjøre større gjerninger enn disse, for jeg går til min Far. Og hva som helst dere ber om i mitt navn, det skal jeg gjøre, for at Faderen skal bli herliggjort i Sønnen. Om dere ber meg om noe i mitt navn, så skal jeg gjøre det!*»

Harald Vatne President, Holy Riders International

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en kristen motorsykkelklubb med rundt 390 medlemmer fordelt på 14 avdelinger i Norge, 3 avd./grupper i Sverige og rundt 10 avd./grupper i Tyskland, som er eget nasjonalområde. Vi har også medlemmer i Russland og Ukraina. Holy Riders er tverrkirkelig og vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i - og rundt MC-miljøet. For å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til blant annet fartstid og et markert kristent standpunkt.

Holy Riders MC

E-post: info@holyriders.no
Org. nr.: 979 446 802
Klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
Klubbkonto, Sverige: 5702-1511
President: Harald Vatne,
tlf. 472 89 933
E-post: president@holyriders.no

Medlemskontor

Göran Linder
E-post: medlem@holyriders.no
Medlemskonto: 9365.05.79095

Adresseendring meldes avdelingsleder.
Medlemsskap: kr 1 250 pr/år (ektefelle kr 625) + evt. lokal kontingent.

Power

Ansv. red.: Hjalti Arnason
E-post: power@holyriders.no
Oppsett og trykk: Bjorvand & co AS

Internett

Webmaster (tekn.): Thomas Ihlebæk
E-post: webmaster@holyriders.no
www.holyriders.no

HRMC Racing

Leder: Stein Arild Øye, tlf. 481 50 681
E-post: racing@holyriders.no

Kaffetelt

Koordinator: Karl Lohne, tlf. 911 44 276
E-post: kaffetelt@holyriders.no

Gavekonti

Klubbgaver: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
Lønnskompensasjon, HR: **9365.05.79117**
Utenlandsk reisestøttekonto:
9365.05.67992

Grill og Dyno i Oslo

Tekst: Hjalte Arnason

Foto: Dominik Brunon Wojtyczka

Høstens ankomst i Oslo (og vårens faktisk!) markeres med en utgave av Grill og Dyno hos Holy Riders avdeling Oslo. I høst var det onsdagen den 28. august. Godt oppmøte i strålende vær og god stemning som alltid. Flere forskjellige klubber var representert samt svært mange uten klubbtilhørighet. Grillmat var å få mens doningene sto i kø for å testes. Vi gleder oss til vårvarianten!

Sofies Roadracing-sesong - for et år!

Hei alle sammen! Håper dere har hatt en velsignet god MC-sesong. Det har jeg i hvert fall! Og den skal du få høre mer om nå. Men først må jeg introdusere meg selv til alle de som lurer på hvem denne rare jenta er. Navnet er Sofie Harboe, jeg er 19 år og kjører Roadracing for Holy Riders MC Racing. 2024 er bare min andre sesong på banen, men jeg har likevel oppnådd imponerende gode resultater. Sesongen har hatt både oppturer og nedturer, men det må man nesten regne med når det er så store høydeforskjeller på banen. Haha, tok du den? Ja, jeg vet jeg har tørr humor. Nok om det.

Tekst: Sofie Harboe

Circuito de Cartagena

Høsten 2023 innså jeg at jeg ikke eier tålmodighet. Jeg lengtet etter å kjøre såpass mye at jeg meldte meg på en tur til Spania i påsken med Sundby Racing. Jeg pakket sykkel og utstyr i en transportkasse som de tok med seg i lastebilen, og så fløy jeg ned med hele familien på slep. Med fire hele dager på

Circuito de Cartagena ble det mye kjøring og sosialt, og jeg kunne ikke fått en bedre start på sesongen. Ca. 60 nordmenn hadde tatt turen ned, i tillegg til at det kom noen lokale førere som kjørte med oss. En av dem var franske Emily Bondi som gjorde seg klar til historiens første VM i Roadracing for kvinner. Det var veldig kult å få møte henne. Hovedsponsoren min, Jesus, ga meg enda en sponsor på turen. Tor Olav Salvesen kom bort til meg og spurte om jeg ville bli

Foto: Nina Dalspluss

sponset av Salvesen og Sønn, som er et MC-verksted nær Elverum. Gjerne stikk innom hvis du trenger hjelp med sykkelen eller vil ta en prat med verdens koseligste fyr. Det anbefales.

Motorcenter Norway

I år ble det dessverre ikke så mye kjøring i Sokndal. Det var dårlig vær på nesten alle treningene vi hadde. Stavanger RR ble derfor nødt til å avlyse alle kveldstreningene etter sommerferien fordi det var så lav påmelding. Heldigvis ble alle klubblovene holdt.

Under det første klubblopet denne sesongen høljert regnet ned. Jeg har funnet ut at jeg er ganske god på regn. Alle andre kjører så sakte når det regner at jeg endelig har en sjanse med den svake 300en min. Derfor slåss jeg og en 1000-kubikker om 2. plassen i A-gruppa (den raske gruppa). Jeg kjempet meg forbi i svingene, men han tok meg lett på slettene. Han kjørte over målstreken først, men begge to hadde det utrolig morsomt. Jeg var kjempefornøyd med en 3. plass i A-gruppa og en 1. plass i juniorklassen.

Neste klubbhelg var samtidig som Pilegrimstreffet, så jeg var bare med på søndagen. Heldigvis var begge klubblovene satt opp den dagen. Denne gangen var banen tørr, så da ble det en 10. og 11. plass i B-gruppa, men en 2. plass sammenlagt

i juniorklassen. Dette var første gang siden sesongstart at jeg kjørte på tørt føre i Sokndal, så jeg sleit litt med å få opp farten. Heldigvis kjørte Kristian Salö bak meg noen runder for å se hva jeg måtte forbedre, og han ga meg masse tips da vi kom inn. Det var det eneste jeg trengte. Plutselig var jeg nede på de beste rundetidene mine fra forrige sesong. Da var det bare å løpe og gi ham en stor klem som takk for hjelpen.

På den siste klubbhelgen var det løp både lørdag og søndag. Under kvalifiseringen på lørdagen satte jeg ny personlig beste rundetid på 1:25,2 og fikk starte løpet fra pole position i B-gruppa. Dessverre var det bare 5 førere som stilte til start pga regn, og tre av dem fullførte ikke løpet. Så da vant jeg bare over én person, men jeg kan likevel skryte over at det var en halv runde mellom oss. På søndagen startet jeg igjen fra pole position fordi kvalifiseringen ble kjørt på halvtørt føre. Siden banen tørket opp til løpet, endte jeg opp på en 5. plass. I juniorklassen fikk jeg en 2. plass sammenlagt. Etter løpet satte jeg ny personlig beste rundetid på 1:24, som var målet mitt for sesongen.

Vålerbanen

Jeg må innrømme at Våler ikke akkurat er favorittbanen min, så det ble ikke så mye kjøring her. I mai deltok jeg likevel på Extreme cup 1 i klassene Juniorsport 300 og Free for all. Free for all var bare for gøy, og målet mitt for hvert løp var

Sofie og Emma snart klare på Rudskogen.

å ikke bli tatt igjen med en runde, haha. Og jeg fikk det faktisk til. I Juniorsport 300 kom jeg på 2. plass i hvert løp jeg kjørte, og 5. plass i Race of Champions. Jeg fikk ny pers og ny sykkel. En Ninja 400 Supersport sto til salgs i depotet, og den tok jeg med meg hjem. Det er sykkelen jeg skal bruke til neste sesong når jeg går opp til klassen Supersport 300.

Arctic Circle Raceway

I juli deltok jeg på Arctic Championship med Bikeport i Mo i Rana. Det var langt opp, men verdt hele turen. Jeg kjørte fire spennende løp i 300-klassen som endte med én 2. plass og tre 1. plasser. Sammenlagt vant jeg Arctic Championship i Supersport 300 og fikk en haug med dekk og capser fra Michelin i premie. Jeg fikk også et sett med justerbare Michelin-dekkvarmere som jeg ble veldig glad for. Michelin-mannen er jo skikkelig søt! Det var forresten en annen søt gutt med til Mo i Rana. Veldig søt. En dag spurte han meg om vi skulle ta en trackwalk sammen OG SÅ FRIDDE HAN TIL MEG!!! MIDT UTE PÅ BANEN!!! Sorry til alle mine hemmelige beundrere. Jeg har blitt forlovet.

Rudskogen

Første dagen jeg kjørte på Rudskogen gikk det ikke så veldig fort. Jeg syntes T1, Angsten og Slakteren var forferdelig skumle, så jeg bremsset altfor tidlig. På tørt føre lå rundetiden min på 1:48. Dagen etterpå regnet det til min store glede. Alle østlendingene jeg kjørte med tok det ganske rolig på det våte føret, så jeg kjørte fra dem. Jeg kvalifiserte til

2. i 300-klassen, noen millisekunder bak Fredrik Storli. Dette løpet skulle jeg vinne! Dette løpet vant jeg ikke.

Første runde glapp framhjulet i storsvingen, og takket være Gatebil ble jeg ufrivillig med på en sklitur som varte i en halv evighet (gummirester på banen). Det gikk heldigvis bra med både meg og sykkelen.

Neste gang jeg kjørte på Rudskogen, regnet det igjen. Jeg brukte hele dagen på å bli komfortabel på banen etter det som skjedde forrige gang. Og gjettest hva som skjedde i storsvingen ... på nøyaktig samme sted i storsvingen ... i regnet og rett bak Fredrik. Ja, du gjettest riktig. Jeg klarte å skli ut på akkurat samme måten som sist på nøyaktig samme sted. Jeg stemmer for å døpe storsvingen etter meg. Fra nå av er den kjent som Sofiesvingen fordi jeg er så glad i å parkere sykkelen min der. Igjen gikk det fint med både meg og sykkel, så dagen etterpå kjørte jeg videre. Med hjelp av Fredrik og Emma Birkelund klarte jeg å pushe rundetidene mine ned fra 1:48 til 1:45. Under løpet fikk jeg 3. plass på en pall som bestod av tre jenter. Girlpowerrrrrr!

Siste helg på Rudskogen var NM-runden hvor jeg kjørte i Juniorsport 300 NC. Løp 1 var et litt kjedelig løp, men jeg endte opp med 2. plass som jeg er veldig fornøyd med. På søndagen kjørte jeg på jevne 1:42 runder hele dagen. Da starten av løp 2 gikk, hang jeg meg på Fredrik og prøvde å finne et sted å kjøre forbi. Dessverre ble det rødflegg før jeg

kom så langt. Da starten gikk igjen, begynte det å regne og jeg ble nødt til å ta det litt med ro i svingene. Plutselig smatt Emma forbi meg, og jeg tok opp jakten uten å tenke på at det kunne være glatt. Nest siste runde klarte jeg å komme meg forbi og tok 2. plass nok en gang. Sammenlagt ble det en 2. plass i Juniorsport 300, noe jeg er superfornøyd med. Denne sesongen har virkelig gått over all forventning! Tusen takk til Jesus, Holy Riders MC Racing og Salvesen og sønn for all støtten. Jeg hadde ikke klart det uten dere.

Veien videre

Roadracing er sinnsykt gøy. Derfor har jeg bestemt meg for å satse for fullt neste sesong. Da skal jeg kjøre i NM-klassen Supersport 300 med min nye Kawasaki Ninja 400. Tenk om jeg blir norgesmester neste år. Det hadde vært såååå kult! Nivået er kanskje høyere og konkurransen større, men jeg skal i hvert fall prøve!

For tiden går jeg på motorsportlinja på Trondheimsfjord folkehøyskole. Her kjører vi motocross på Skaun Motorsenter to ganger i uka med kuleste Thea Johansen som trener (tidligere norgesmester og nordisk mester i cross). En hel vinter med motocrosskjøring tror jeg kommer til å hjelpe meg mye i Roadracing. Dessuten planlegger jeg en tur til Spania igjen før sesongen starter. Ellers går mye av tiden min til å prøve å finne nye samarbeidspartnere.

Takk til alle som har sagt ja til å støtte meg neste sesong:

- > Jesus
- > Salvesen og Sønn AS
- > Holy Riders MC Racing
- > SAFE Trafikkskole

Bli med på reisen!

Har du lyst til å hjelpe meg med å nå målene mine i 2025? Det kan du gjøre på ulike måter. Først og fremst er jeg veldig takknemlig for alle som er med og ber for meg. Det hjelper masse! Ellers setter jeg stor pris på alle som kommer innom og besøker meg på treninger og løp. Det er jo så koselig. Og så må jeg jo nevne at Roadracing er en litt kostbar sport. Derfor hadde jeg blitt overlykkelig om du kunne tenke deg å være med og hjelpe meg økonomisk.

Ta gjerne kontakt!

Tlf: 458 10 022

E-post: sofie@harboe.org

30. mai-1. juni

Ruspetur 2025

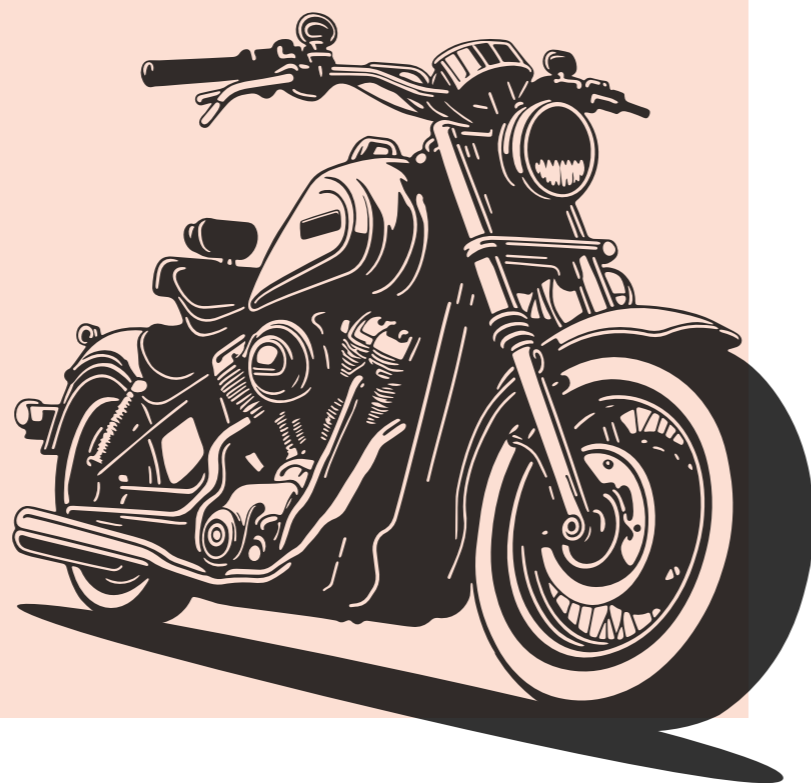
**Turen er for alle damer i Holy Riders,
MC-venninner og andre interesserte.**

Turen går til Kvinatun Leirsted, Krågelandsveien 43, Kvinlog
Overnatting i flersengsrom med tilhørende bad/wc.
Ta med sengetøy eller sovepose (sengetøy kan også leies).

Pris kr 1.300,- pr person
Betales til kontonr.
3325 39 41559

Merk innbetaling med navn
og gi beskjed om
evt. matallergi.

Påmelding innen 18. mai
til Charlotte i HR Sydvest
tlf. 906 95 206

Et møte med Jesus

Thomas Hoem er aktivt medlem i Holy Riders Nordvest og fikk tildelt ryggmerke på Pilegrimstreffet 2024 i Fyresdal. Det var en stor dag for Thomas som er svært takknemlig for miljøet han er en del av, og vi er veldig glade for at han er med i vår MC-klubb.

Veien og livet fram til der han er i dag har ikke vært lett, men Thomas sin historie kan vise oss hvor inderlig Jesus ønsker å møte oss med kjærlighet. For når alt var som mørkest, kom Jesus Thomas i møte!

Thomas sin historie – et møte med Jesus

For seks år siden hadde jeg ingen relasjon til eller tanker om hvem Jesus var. Jesus kom inn i livet mitt på mitt aller, aller mørkeste. Tre ganger redda han meg fra døden. Et hengingsforsøk, en uheldig overdose og en overdose med hensikt å ta mitt eget liv. Her er det som ledet fram til disse møtene.

Oppvekst og familieliv

Hele min oppvekst var preget av rus. Mine foreldre har hatt store utfordringer med alkohol, stoff og rus. Tidlig barndom bodde jeg hos mor og stefedre som også strevde med alkohol. Det er klart at dette var ikke de tryggeste omgivelsene for meg og mine søsken å vokse opp i. Vi flytta mye, det var mye vold og jeg kunne bli stengt inne på rommet mitt i ukesvis. Jeg var mye overlatt til meg selv.

Når jeg var ti år fikk jeg flytte til min far. «Endelig», tenkte jeg da, «dette blir bra». Men pappa sleit også. Rus og kriminalitet førte til at han måtte sone en lengre fengselsdom. Jeg ble plassert i beredskapshjem. Jeg hadde mye traumer og utagerende adferd, så jeg ble flytta rundt til institusjon og ulike fosterhjem. Til slutt kom jeg i et trygt og stabilt fosterhjem, men likevel begynte jeg å eksperimentere med rus i 13-års alderen.

Da jeg ble 18 år, bestemte jeg meg for å flytte vekk fra fosterfamilien og tenkte at nå skulle framtida bli virkelig bra. Endelig fikk jeg bestemme selv. Men jeg fortsatte å ruse meg på sterkere rusmidler. Dette pågikk fram til jeg møtte henne som jeg er gift med i dag. Da slutta jeg, for en stund.

Jeg var 23 år og vi fikk vårt første barn. Jeg fikk meg jobb og vi kjøpte et småbruk sammen. «Nå har jeg fått det til», tenkte jeg, «nå skal det bli bra».

Men det tok ikke lang tid før jeg sklei skikkelig utpå igjen og begynte på sprøyta. Jeg mista jobben, huset, samboer og omsorg for barnet vårt.

Lyset i mørket

Jeg hadde rota bort alt, det var fullstendig mørkt. Jeg prøvde å henge meg i et håp om å dø. Inn mørket kom det ei hånd med et lys som fortrenget mørket. Jeg kjente en følelse av trygghet og en visshet om at dette var Jesus. Jeg skulle leve og ikke dø. Jeg våkna til en skrekkslagen kompis som prøvde å få liv i meg. Jeg ble lagt inn på psykiatrisk. Men der har de ikke mye å tilby ruspasienter.

Jeg fortsatte å ruse meg fordi det hadde tatt over heile livet mitt. Det endte i overdose og jeg har igjen den samme opplevelsen med hånda i mørket. Jeg søkte meg inn i rusbehandling. Etter en kort stund, så sprekker jeg.

Nå var jeg fast bestemt på at jeg skulle dø, rømme fra alt - enten av overdose eller av kulde. Jeg gikk ned til sjøen en natt i februar, kledde av meg, satt et skudd ...

... og i det alt ble mørkt, så kommer hånda igjen - tryggheten og vissheten om at dette var Jesus! Han sendte en hjelper, en mann i 70 åra fant meg i fjæra seint på natta og fikk meg til sjukehus. Jeg husker at han så på meg, men han sa ingenting. Da mista jeg plassen min i behandling og blei sendt hjem.

Livet snur

Men denne gangen var jeg fast bestemt på å bli rusfri. Et stykke inn i ny behandlinga fikk jeg kontakt med barn og tidligere samboer. Hun hadde hatt sitt eget møte med Herren og ba for meg gjennom behandlinga. Måneden etter at jeg var ferdig i behandling, gifta vi oss - et år etter at jeg blei funne på stranda. Vi har nå tre barn sammen og ønsker å leve et liv med Jesus i fokus.

Takk til Jesus!

Denne utgavens klubbhus

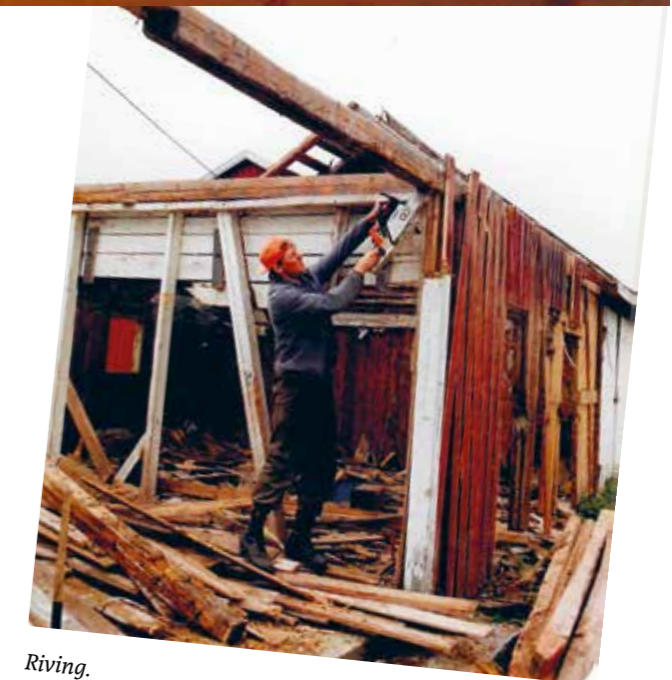
Østfold

Sommeren 1993 begynte en gjeng ungdommer med stort pågangsmot, oppussing av et falleferdig grisehus på gården Solberg i Råde kommune. Primus motor var gårdsgutten Vidar, som var og er viden kjent (og fryktet) for sitt engasjement i Kristus og populærmusikk av det tyngre slaget. Men best er han jo kjent som biker og sitt arbeid i Holy Riders MC Østfold.

Terrasse.

Planering.

Riving.

Innearbeid.

Tekst: Hjalti Árnason
Foto: Ukjent/Hjalti Árnason/Sigrun Bislingen

Etter hvert ble prosjektet både vind- og vanntett, og har siden holdt avdeling Ytre-Østfold, og når de indre og ytre avdelingene ble forenet - avdeling Østfold, varme og tørre. Klubbhuset består av entré, WC, et lite bønnerom og stort forsamlingsrom med bar og kjøkkenkrok. Det er overbygget terrasse langs neste hele langveggen mot jordet. Dette er langt ifra det største klubbhuset Holy Riders har, men derimot har avdelingen minimale utgifter på oppvarming og vedlikehold. Vinterlagring og mekkeplass er det dårlig med, men avdelingen nyter godt av flere medlemmer med egne

verksteder og lagringsmuligheter, samt at avstanden til Oslo og deres fasiliteter er overkommelig. Foreløpig er klubbhuset uten tilknytning til kommunalt vann og avløp, men dette er nå innen rekkevidde.

Sommertid spesielt er en del trafikk gjennom gården og klubbhuset, og med det store, opplyste skiltet på gavlen, er klubbhuset blitt et landemerke. En uke eller to i året er skiltet dog dekket med telt, rigget opp til avdelingens Grisefest.

En av høstens siste turer. Snart klart for avreise.

Når Gud vil - kan det også bli klubbhus!

Nytt klubbhus i Holy Riders avdeling Nordvest.

Thomas Hoen (sittende) er en aktiv veileder i mekkeklubben.

Tekst: Paul Johan Undheim

Foto: Paul Johan Undheim og Reidar Gjengstø

Holy Riders Nordvest har fra starten i 2015 leid klubblokaler og flere ganger flyttet tilholdssted for virksomheten. Økt aktivitet de siste årene og drift av Mekkegjengen ungdomsklubb, har også skapt behov for større plass og ønske om et eget klubbhus!

Å kjøpe sitt eget klubbhus har følt som en uopnåelig drøm og langt utenfor tilgjengelige økonomiske rammer med bare 13 voksne medlemmer. Men dersom Gud vil, kan det også bli klubbhus!

I bønn på samlinger og av enkeltmedlemmer har vi lagt fram aktiviteten som vokser og bedt Gud om ledelse i arbeidet. Ukentlige samlinger av ungdommer der de sammen med voksne får skru på motorsykler, kjøre moped og få tekniske

innretninger til å fungere, blir tydelig satt pris på. Det gjelder både av ungdommene selv, voksne som står rundt og lokalsamfunnet. Flere lokale MC-klubber har også hørt om at vi engasjerer ungdommer og setter pris på det som skjer hos Holy Riders Nordvest.

I bibelen blir vi oppfordret til å be dersom det er noe vi trenger – «be så skal dere få og bank på så skal det lukkes opp for dere» (Matteus 7, 7-8). Det står også at Gud vet hva vi trenger allerede før vi har bedt om det (Matteus 6,8). De siste par årene har vi følt at det som skjer gjennom Mekkegjengen Ungdomsklubb og økt aktivitet i Holy Riders Nordvest er en del av Guds plan. Derfor har vi gått på det vi tror er riktig. Innsatsen vår har i stor grad bestått av å være tilgjengelige, og være villige til å være et redskap for noe Gud vil skal skje. Ting har lagt seg til rette for oss på en måte vi ikke helt kan forklare.

>>

Marianne Undheim, Eli Nesje og Kjellrun Gjengstø.

Reidar Gjengstø viser fram kunstverk han har laget av materialer fra en gammel badestamp vi har revet og ryddet bort.

En skrantende økonomi og få medlemmer er et dårlig utgangspunkt for å bygge opp et klubbhus. I flere år har derfor klubben leid lokalene til en tidligere MC-klubb i Molde som ikke lenger har aktivitet. Gjennom dialog og diskusjoner med de som var igjen av den gamle MC-klubben, ble vi til slutt enige om at vi kunne få ta over klubbhuset med et stort vedlikeholdsbehov mot en symbolsk sum på kr 50.000. Men hvor skulle vi ta pengene fra når kontoen nærmest var tom?

Vi har følt en stor ro for at det økonomiske vil la seg ordne. Gud har kontroll på dette. Det var derfor med stor glede vi noen dager etter at avtalen om overtakelse av klubbhuset var lagt fram for oss, fikk en melding fra en lokal Metodistmenighet om at de hadde vedtatt å tildele arbeidet i Holy Riders Nordvest en støtte på kr 50.000!

Er det noe ungdommene trenger, så er det muligheten til å få være med på å forme et lokale tilpasset aktiviteten og ha trygghet får at de har et godt sted å være. Vi hadde ikke søkt om noe spesifikt beløp, men vi hadde et prosjekt for ungdommer som trengte støtte. For et fantastisk bønnesvar! Gud er god, han vet hva vi trenger!

Vi tror at dette huset vil bli til velsignelse utover det å være et lokale for egen aktivitet. Jeg tror vi har en oppgave som gode miljøskapere. Huset ligger på et område i Molde tiltenkt motorsport og vi har en motocross-klubb som nærmeste nabo. Flere menigheter i Molde vil kunne dra nytte av at vi er attraktive som en alternativ aktivitet for ungdommene. Det siste året har vi blant annet vært et praksistilbud knyttet til konfirmasjonsundervisning for en flokk ungdommer.

Forventningsfulle kakespisere rundt bordet Dina Nesje, Leah Adriane, Markus Emblem, Lukas Nachtigal, Eivind Husby og Atle Morsund.

Kake for å feire nytt lokale.

Leder Holy Riders Nordvest er Paul Johan Undheim, og Dina Nesje.

Mekkeklubben og interesserte ungdommer er en viktig del av virksomheten.

Klubbhuset begynner å ta form – skal pusses opp og få skilt på veggen, en jobb som så vidt har startet.

Cruisin' The States

Fredag 2. august 2024 dro Olav, Haakon og Jon Magne i vestfoldavdelingen til USA. Olav og Haakon hadde vært i USA mange ganger før, men jeg (Jon Magne) hadde aldri vært der.

Tekst og Foto: Jon Magne Lea

Ved ankomst leide vi en Chevrolet Suburban første uka, da vi skulle kjøre endel og det var billigere å leie en stor bil enn en motorsykel. Men det ble motorsykel siste uka. Vi landet i Atlanta, Georgia, kjørte syd over til Florida hvor datteren til Olav bodde for øyeblikket, så han fikk besøkt henne. Videre dro vi nordover igjen til Georgia og var på Skillet konsert, kristent rockeband - favoritt bandet til Jon Magne.

Neste destinasjon var omtrent 25 times kjøring unna. Sturgis. Det er en liten bygd i Sør-Dakota. med rundt 7000 innbyggere til vanlig, men når Sturgis Rally går av stabelen, er det endel flere. 2015 var rekordår på ca. 700.000 folk innom i løpet av de ti dagene treffet varter. i år var det underkant av 500.000 besøkende. Dette var 84. gangen treffet ble arrangert.

Olav hadde vært på dette treffet en gang før. Han kjente til Hell Fighters, kristen motorsykelklubb. så vi dro til dem den første kvelden. De har kjøpt en nedlagt bensinstasjon som de har bygd om. Den lå i starten av landsbyen. På utsiden har de et stort opplyst kors på over ti meter. Det var et stilig blikkfang.

Vi ble godt tatt imot av våre nye venner. Da det begynte å bli mørkt og regne, fikk vi sove i et militær telt de hadde i bakgården og lå på gamle felt senger. Der sov det også noen andre ukjente amerikanere. Noen sov av seg (alkohol)rus. Og en hadde tatt imot Jesus dagen før. Dagen etter var det stor felles frokost hos Hell Fighters, etterfulgt av samling, lovsang, andakt og bønn. De dro for å evangelisere igjen

og vi dro videre og gikk en tur rundt i Sturgis. Vi møtte flere kristne mennesker der som var frimodige, tok kontakt og ville be for folk og forkynne evangeliet.

Da vi skulle kjøre fra Sturgis, kom Olav til å tenke på noen folk han hadde hørt om. Sturgis Free Bike Wash, kalte de seg. Vi fant disse karene rett før vi skulle forlate Sturgis. Dette var en godt organisert gjeng som vasket motorsykler gratis for folk. Ikke nok med det, men de delte ut kaffe, softis fra egen maskin og pølser. De sydde på patcher for folk som ønsket det. Disse folkene var kristne og det som var motivasjonen deres for å gjøre dette gratis. På de ti dagene Sturgis varer, så vasket de 1000 motorsykler. De pratet med og ba for folk. Noen dager før vi var der, så var det en som tok imot Jesus

og lot seg døpe. De hadde kun en vannslange, så han ble døpt med den!

Etter Sturgis dro vi østover til Milwaukee. Der vi vi på konsert med Lauren Daigle, favoritt artisten til Olav. Dagen etter konserten hentet vi tre stykk Indian motorsykler; Olav kjørte Pursuit mens Haakon og Jon Magne kjørte Scout. Så leverte vi leiebilen som vi kjørte 6300km på en uke ...

Olav hadde avtalt med noen amerikanere, som vi ikke kjente, om å slå følge fra motorsykel forhandleren hvor vi hentet leiesyklene våre og til Indian Bike Week. Det var bare en liten dagstur på ca 500 km. Vi fikk låne hjelmer med syklene og kun Haakon fikk helhjelm. Olav og Jon Magne fikk potte

En av gatene i Sturgis, full av motorsykler.

Olav og folkene fra Sturgis free bike wash.

Korset til Hell Fighters.

hjelmer. Jon Magne hadde aldri kjørt med dette før. Kjøring på motorvei med sånn hjelm er ikke noe han kommer til å gjøre hjemme i Norge

Indian Bike Week (IBW) er et motorsykkeltreff for Indian sykler, men det var en og annen Harley der også. Dette var arrangert på en camping plass, River Edge camping i New Richmond i Wisconsin. Vi ankom IBW lørdag ettermiddag og der bodde vi i en liten hytte vi leide. Etter to dager dro Haakon videre alene for å kjøre Route 66 med bil.

Vi kom raskt i kontakt med folk på IBW. Dette var ikke noe kristent treff, men hyggelig og rolig var det. Det var ikke noe fyll slik det ofte er på mc treff her hjemme. Vi ga biker bibler

Fra fellestur på Indian Bike Week.

(amerikansk versjon), og andre kristent relaterte artikler, som vi hadde fått med oss fra Sturgis, til folk på treffet. Vi var til både til glede og velsignelse for folk på IBW. Og det gjorde turen enda bedre.

Arrangøren på IBW hadde lagt opp en fellestur hver dag i løpet av hele treffet. Det var litt forskjellig hvor turene gikk og hvor de hadde avtalt at vi stoppet og spiste lunsj. Det var blant annet poker run og Casino besøk. En dag besøkte en flyplass som museum som huset flere fly fra krigen. Her var det foodtrucks hvor vi fikk mat. Og det var muligheter for å ta bilder med motorsykkelen sin foran fly fra andre verdens krig av proffe fotografer.

Oss tre og noen av Sturgis Free bike wash gjengen. Leiebilen vår i bakgrunn som de nylig hadde vasket.

Det var noe celebret besøk på treffet og som var med å kjøre:

- Rusty Coones, som spilte rollen Quin i filmserien i Sons of Anarchy.
- Joseph Lucero fra seriene Sons of Anarchy og Mayans MC.
- Lorenzo Lamas spilt i bla. film serien Renegade, filmen Grease og serien Falcon Crest, som gikk på NRK fra 1984 til 1988
- Laura Van Salazar, influenser, fitness- og helsemodell.

Vi ble invitert til lunsj hos noen fra Sturgis free bike wash teamet. De hadde en gård som var bygd om til å ha selskap. Alt fra koselig overnattings opphold til bryllups selskap for inntil 300 gjester. Det var flott gård med god atmosfære,

det var lovsang som bakgrunns musikk i de forskjellige bygningene.

Noe av det som gjorde mest inntrykk, var møte med de forskjellige menneskene vi møtte. Frimodigheten og gleden i Herren hos flere av de kristne var til oppmuntring og inspirasjon. Imøtekommende, gjestfrihet og gavmildhet var en gjenganger blant folk. I løpet av USA turen så vi fire Ducati 'er, noen japase sykler og noen få BMW 'er. Mange Indian og mange, mange tusen Harley'er.

Olav og Jon Magne dro hjem 17. august og kjørte ca 2500 km på Indian motorsykler på en uke.

LES MER

Samle alle forsikringene dine på ett sted

Trygghet på veien
med forsikringer fra knif^{trygghet}

✝ Knut Strømsbo

19.03.1936 - 25.10.2024

*En av mange tekniske hvil på avdelingsturer med Østfold.
Fra venstre: Tom Bjørkå Fagermoen, Rune Normann Holmen, Knut Strømsbo og
Harald Bjerkeeng. Foto: Thomas «tutti-frutti» Ihlebakk*

Østfoldavdelingen har mistet sin kjære Knut.

Knut trakk seg tilbake fra MC-kjøringen for et par år siden, men hadde stort hjerte for klubben og dukket opp på klubbkvelder selv om kroppen var blitt for skral for MC. Knut var livlig og kunnskapsrik, og andaktene hans satte sine spor. Han blir savnet og pokalhyllen hans, med premier for eldste deltager på pilegrimstreffet står i klubbhuset vårt.

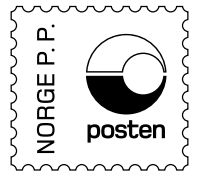
Knut var født og oppvokst i Fredrikstad. Han giftet seg ung med sin Ragnhild og sammen fikk de fire døtre; Anette, Hege, Janne og Kamilla.

Knut utdannet seg til Ingeniør på Horten tekniske skole og jobbet på NTP (Norsk Teknisk Porselen) fra 1964 til han gikk av med pensjon i 2000. Knut hadde sitt åndelige hjem i Frikirken i Fredrikstad. Her drev han med litt forskjellig opp igjennom; ungdomsleder, sang i kor og var diakon i syv år. Han satt også noen år i styret i Norsk Luthersk Forlag.

Takk for gode stunder og hvil i fred vår kjære bror, du lever i våre hjerter.

RETUR

Holy Riders MC
Power, Vardåssløyfen 20
4637 Kristiansand

Bønneringen

Holy Riders er en stor klubb. Vi er flere hundre medlemmer og blir bare flere. Vi finner oss en plass i klubben og tjener hvor vi føler oss komfortable (og også ukomfortable) og hvor vi føler vårt kall ligger.

«Jeg takker alltid min gud, når jeg husker på deg i mine bønner. For jeg hører om kjærligheten du har til de aller hellige, og om din tro på Herren Jesus. Jeg ber om at den tro du har felles med oss, må være virksom og gi deg større innsikt i alt det gode vi har i Kristus. Din kjærlighet har vært til stor glede og oppmuntring for meg, for takket være deg, bror, er de hellige ved godt mot». (Paulus 4-7)

Et av de aller viktigste arbeidsområdene våre er Bønneringen. Bønneringen er en stor gruppe mennesker som ber med og for oss som trenger det, når vi trenger det. Det bes for våre medlemmer som sliter med sykdom og annen elendighet og våre MC-venner som trenger. Og de er mange. Bønnens kraft kommer best frem når vi ber i en gruppe og her er det utallige historier om bønnesvar. Her er intet bønneemne for smått og intet for stort. Det å ha en sånn tjeneste tilgjengelig er uvurderlig styrke for oss, både som individer, medmennesker og klubb. Vi er tross alt relativt myke trafikanter og ting skjer. Vi trenger også beskyttelse og overvåking i noen av miljøene vi ferdes i. Her er det ofte krefter som virkelig ikke vil at vi når frem. Disse bekjempes best med bønn. Send gjerne inn ønsker om forbønn for turer, fester, osv.

Björg Bendiksen er den som trekker i trådene her i skrivende stund, tar imot bønneemner og koordinerer Bønneringens 50 medlemmer. Hver avdeling har en leder lokalt som tar imot Bønnemeldinger. Medlemmene i Bønneringen kjennetegnes oftest av et gult bånd knyttet i vesten. Alle i Bønneringen har taushetsplikt.

Bønneringen kontaktes på 95 78 94 74 eller epost: pray@holyridders.no
Høres dette spennende ut og noe du vil være med på? Ta kontakt! Normalt er det to sentrale ledere i bønneringen, men den ene har nylig kastet inn håndkleet. Hvis du føler dette kan være noe for deg, ta kontakt med Björg eller Sentralstyret.

«Når dere ber, skal dere ikke ramse opp ord slik hedningene gjør; de tror de blir bønnehørt ved å bruke mange ord. Vær ikke lik dem! For dere har en Far som vet hva dere trenger, før dere ber ham om det». (Matt 6, 6-8)

Björg Bendiksen